

Tokaji hétvége - borkóstolással

2020. március 7-8.

Nem az én szavaim, hanem az Útitársaké egy-egy kirándulás végén: nagyon jó volt. Én csak annyit szoktam válaszolni, hogy nagyon örülök, hogy tetszett, gyere el máskor is! Aki megfogadta ezt a tanácsot és eljött a Nőnap kirándulásra Tokajba, az így búcsúzott. Hát ez fergetegesen jó volt!

A 2 napos, erősen felhős időben kezdődő kirándulás indulásakor tettem 3 ígéretet.

Elviszlek titeket ma este Betlehembe, holnap pedig Rióba, majd a végén szép napsütéses időben tekintünk a kilátóról a kanyargó Tiszára. Mivel minden ígéretemet teljesítettem, így most be is fejezem a beszámolómat. ☺

Azért nem kell örülni, nem ússza meg a kedves olvasó ilyen könnyen. Nézzük meg alaposabban ezt a „fergetegesen jó” két napot.

Lassan megszokhatták a résztvevők, hogy a kiírásban szereplő érdekességeken kívül számos egyéb dolgot is megtekintünk. Ha már egyszer olyan sokat utazunk! Most sem volt ez másként, hiszen 4 olyan élménnyel is gazdagodhattak az Útitársak, ami nem volt az eredeti tervben.

Tokaj nincs közel, de a világhírű borokért érdemes ennyit utazni. Mivel a terület az édes borokról híresült el, ezért nőnap programként hirdettük meg. Megérkezésünkkor rögtön a Világörökségi Bormúzeumban találtuk magunkat, ahol a Tokaj-hegylaj borvidéket interaktív tárlatok mutatják be. Gyalogosan, kerékpárral vagy autóval úgy barangolhattuk be a térséget, hogy közben ki sem léptünk az épületből. Kiemelendő az illatszekrény, illetve az asztal, ahol folyamatában követhettük az általunk kiválasztott helyi étel készítésének lépéseit. Sőt ki is nyomtathattuk a receptet.

Másodikként a Tokaji Múzeumot jártuk be a pincétől a padlásig, illetve a kertig. Látnivaló itt is akadt bőven.

A két múzeum után következett 2 kastély Tolcsván. Elsőként a Szirmay-Waldbott, majd a Heli-D Herba-Kastély Gyógynövény- és Szépségközpont. Az elsőben az audio rendszer adott tartalmas tájékoztatást. A kastély utolsó két termében megcsodálhattuk az eredeti fal és plafon burkolatokat.

A második kastélyban egy élő vezetés részesei lehettünk. Itt azonban meg kell egy kicsit állnunk. A kastély nevéhez méltón lehetőség lett volna egyéni kezelésekre igénybevételeire is de, ezt sajnos nem engedhettem meg, mert a belépéskor szinte mindenki nyugdíjas jegyet vásárolt és a kezelés után nem engedték volna ki a sok fiatal asszonyt. Így maradt a nosztalgia a kiállított tárgyak megtekintése közben. Ebben a kastélyban lehetőség van saját kozmetikumot is elkészíteni, ezért az egyik 2021-es programunk ismét ide fog vezetni. Búcsúzóul mindenki megkóstolhatta a levendula szörpöt.

A minden igényt kielégítő szállás elfoglalása után következett a bőséges vacsora, majd a pár házzal arrébb található Rozgonyi-péncészet egyik borkóstoló helyisége. Ebben a mondatban a leglényegesebb rész a „pár házzal arrébb” található szöveg volt. Mint később kiderül, ennek nagy jelentősége volt az éjszakában. Szóval este hétre mentünk kóstolgatni és pincét nézni. 6 féle bort kóstoltunk, közben mindent megtudtunk a borral kapcsolatban, amit csak szerettünk volna tudni. Mondanom sem kell, hogy a hangulat és hőmérséklet is egyre emelkedett. 10 óra körül elhatároztuk, hogy most már épp ideje elengedni, aludni fiatal kóstoltatónkat. A csapat elindult, én még maradtam pár percet. Nem gondoltam volna, hogy ebből még probléma lehet. A harmadik házig csak eltalál a csapat. Tehát pár perc késéssel én is indultam. Egy idő után látom a távolban, hogy megállt a csoport és várnak rám. Igyekeztem odaérni, majd folytattuk az utat. Egy idő után már gyanússá vált, hogy kicsit sokat sétáltunk. Többségi szavazattal visszafordultunk és vállaltuk, inkább egész éjjel itt ingázunk a pince előtt minthogy lemennénk a térképről. Sok gyaloglás után felismertük szállásunkat. Mentségül szolgáljon, hogy időközben a nagykaput is becsukták, így nem láttuk az udvart és benne az autót. Ezért ment tovább a csapat. Az én mentségemre pedig az szóljon, hogy én csak utol akartam érni a többieket, addig nem néztem, hogy hol a szállásunk. Szóval ez volt az első nap. Ja igen! A szállás neve Betlehem volt, így az első ígéreteket teljesítettem.

Második napunk sokkal lazább volt. A reggelinél lezajlott nőnap ünnepség után következett 2 terven felüli program. Az első egy kilátó megmászása Bodrogkeresztúr határában. Elég nehéz volt fellépni a 40 cm magas kilátóra, de azért nagy nehezen sikerült és így körbe tudtunk tekinteni.

Majd elzarándokoltunk Reb Sájale Zborón csodarabbi sírjához, ahogyan ezt 10-15 ezer zsidó teszi a világ minden tájáról egy áprilisi ünnepség alkalmából. Az épület gondnokától nagyon sok érdekességet tudtunk meg.

Ezt követően visszatértünk Tokajra egy kis városi sétára, melynek során felmáztunk a kilátóhoz is. Innen gyönyörű panoráma terült elénk. Itt ömlik a Bodrog a Tiszába.

Következett a Szerelmi pincesor, majd egy kis történelem. Sikerült sok újdonságot mesélnem a résztvevőknek az Országzászló Mozgalommal kapcsolatban, hiszen a pincesor végén egy nagyon szép Országzászló Emlékmű található. A történelem eme része nem véletlenül maradt ki a tankönyveinkből.

Következett második ígéretem, Rió. Európa legnagyobb gránitból faragott áldó Krisztus szobrához mentünk, amit a Magyar Riónak is hívnak.

Ennek a dombnak a másik oldalán található egy csodaszép bányató is, ahova a vállalkozó kedvűek le is sétáltak.

Terven felüli programként felautóztunk a Nagy Kopasz tetején lévő TV toronyhoz, ahonnan harmadik ígéretem alapján csodálatos napsütésben néztünk a lábunk alatt kanyargó Tiszára, majd búcsút intettünk a területnek.

Ismét egy terven felüli programként megnéztük a Muhi-csata emlékművét, majd zárásként a kedvenc éttermünkben egy terül-terül asztalkámmal zártuk a két napot.

Roppant jól éreztük magunkat és mindenki örült, hogy erre a programra is benevezett. Én is örültem, hogy mindenki nagyon jól érezte magát.

A képek és a leírás sem a hangulatot, sem a látnivalót nem tudja hűen visszaadni. Ehhez jelentkezni kell és velünk tartani! Szóval, fergeteges volt!

Sok-sok kép: <https://photos.app.goo.gl/cxK53YJbTPXeZatN6>